PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 15. februārī *

Lieta T-296/02

Lidl Stiftung & Co. KG, Nekarsulma (Vācija), ko pārstāv P. Gross [*P. Groß*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko pārstāv A. fon Mīlendāls [*A. von Mühlendahl*], B. Millers [*B. Müller*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

* Tiesvedības valoda — vācu.

otrs lietas dalībnieks procesā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju padomē un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā —

REWE-Zentral AG, Ķelne (Vācija), ko pārstāv M. Kinkeldijs [*M. Kinkeldey*], advokāts,

par prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju trešās padomes 2002. gada 17. jūlija lēmumu lietā R 0036/2002-3 par iebildumu procesu starp *Lidl Stiftung & Co. KG* un *REWE-Zentral AG*,

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*],

sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 18. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1997. gada 16. septembrī persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, iesniedza pieteikumu Kopienas vārdiskās preču zīmes

"LINDENHOF"

reģistrācijai Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā (preču zīmes, paraugi un modeļi); (turpmāk tekstā — "Birojs").

2 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecas uz pārskatītā un grozītā 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām 30. un 32. klases precēm un atbilst šādam katras klases aprakstam:

— 30. klase: "[..] produkti uz šokolādes bāzes, kakao dzērieni, [..] produkti uz marcipāna un pralinē bāzes, [..] šokolādes, t.sk. pildītas [..]";

— 32. klase: "Alus, alu saturoši dzērienu maisījumi, minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni, augļu dzērieni un augļu sulas, dārzeņu sulas, sīrupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai, dzērieni uz sūkalu bāzes [..]".

3 1998. gada 10. augustā preču zīmes reģistrācijas pieteikumu publicēja *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 60/98.

4 1998. gada 26. oktobrī prasītāja iesniedza iebildumu pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, pamatojoties uz šādu vārdisko un grafisko preču zīmi,

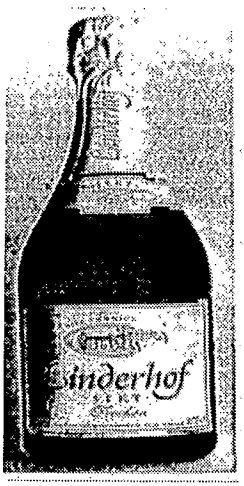

kas reģistrēta Vācijā saskaņā ar 1991. gada 24. decembra pieteikumu (turpmāk tekstā — "agrākā preču zīme").

5 Iebildums tika celts pret preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visiem 2. punktā iepriekš minētajiem produktiem. Iebildums tika balstīts uz agrākās preču zīmes produktiem ar 33. klasē atrodamo nosaukumu "dzirkstošie vīni".

6 Sava iebilduma pamatošanai prasītāja atsaucas uz grozītās 1993. gada 20. decembra Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto relatīvo atteikuma pamatojumu.

7 Pēc tam, kad persona, kas iestājusies lietā, izvirzīja iebildumu par agrākās preču zīmes neizmantošanu, kas izriet no Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta, prasītāja iesniedza paziņojumu, apliecinot to ar uzņēmuma viena vadītāja zvērestu, kam pievienots saraksts ar laika posmā no 1995. līdz 2000. gadam pārdoto vienību uzskaitījumu un attēlu, kas attēlo zemāk atspoguļoto, pārdošanā izmantoto formu.

8 2001. gada 8. novembra lēmumā Iebildumu nodaļa norādīja, ka ir pierādīta agrākās preču zīmes faktiska lietošana. Papildus tā apstiprināja iebildumu, ciktāl šī preču zīme attiecas uz precēm ar nosaukumu "alus, alu saturoši dzērienu maisījumi", pamatojot to ar pastāvošu sajaukšanas iespēju. Tā noraidīja iebildumu pārējā daļā, kur nepastāvēja šāda sajaukšanas iespēja. Nobeigumā tā piesprieda katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus.

9 2002. gada 7. janvārī prasītāja cēla apelācijas sūdzību pret šo lēmumu attiecībā uz 32. klases precēm ar nosaukumu "minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni, augļu dzērieni un augļu sulas" (turpmāk tekstā — "pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētie dzērieni").

10 Ar 2002. gada 17. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") Apelāciju padome noraidīja apelāciju un piesprieda prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Process

11 Ar pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 27. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

12 Ar 2003. gada 14. janvāra vēstuli Birojs informēja Pirmās instances tiesu par to, ka tas ir konstatējis pierādījumu trūkumu, lai pagarinātu agrākās preču zīmes aizsardzību. Ar 2003. gada 10. martā saņemto vēstuli prasītāja iesniedza šos pierādījumus Pirmās instances tiesai.

13 Birojs un persona, kas iestājusies lietā, attiecīgi, 2003. gada 3. un 4. februārī iesniedza savus iebildumu rakstus.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 Biroja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies personai, kura iestājusies lietā.

Lietas dalībnieku argumenti

17 Savas prasības pamatošanai prasītāja atsaucas tikai uz vienu pamatu, proti, Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo Apelāciju padome kļūdaini pieņēmusi lēmumu par sajaukšanas iespējas neesamību attiecībā uz precēm ar nosaukumu "dzirkstošie vīni", no vienas puses, un pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētiem dzērieniem, no otras puses, (turpmāk tekstā — "attiecīgās preces").

18 Attiecībā uz konkrētajām precēm prasītāja vispirms uzskata, ka tās parasti ir kopīgas izcelsmes preces. Šajā sakarā prasītāja iesniedza dokumentus, pievienojot liecinieku apliecinātas liecības, kas norāda uz vācu vīna un dzirkstošo vīnu pagrabu pastāvēšanu, kas ražo tāpat augļu sulas, augļu vīnus, augļu dzirkstošos vīnus un dzērienu maisījumus uz vīna bāzes. Šis fakts ir zināms mērķa sabiedrībai. Turklāt, saskaņā ar prasītājas domām, nevar izslēgt tādu vīna pagrabu pastāvēšanu, kas pārdod arī negāzētus galda ūdeņus vai pat minerālūdeņus. Nobeigumā prasītāja apgalvo, ka, tieši pretēji, pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minēto dzērienu ražotāji tāpat paplašina savu preču klāstu.

19 Prasītāja tāpat uzskata, ka attiecīgie gala produkti ir līdzīgi. Faktiski, tās visas ir ikdienas lietošanas preces, ko gan veikalos, gan restorānos pārdod vienu blakus otrai. Demonstrētā reklāma ir līdzīga, parasti izceļot personu, kas izjūt prieku, baudot konkrēto dzērienu. Līdzīgi kā dzirkstošos vīnus, pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētos dzērienus un it īpaši alkoholiskos dzērienus uz augļu bāzes lieto īpašos gadījumos, tāpat kā šos dzērienus un arī dzirkstošos vīnus lieto ēdienreizēs. Turklāt ne tikai vīni, bet arī citi dzērieni ir dzirkstoši. Nobeigumā prasītāja norāda, ka, tāpat kā dzirkstošie vīni, atsevišķi bezalkoholiskie dzērieni, augļu dzērieni un citas augļu sulas var būt ražotas no vīnogām. Prasītāja secina, ka, izmantojot līdzīgus apzīmējumus, attiecīgās preces var uzlūkot kā tādas, kam piešķirama vienāda preču izcelsme.

20 Attiecībā uz konkrētajiem apzīmējumiem prasītāja apgalvo, ka tie ir līdzīgi, jo to fonētiskās atšķirības ir grūti uztveramas un šo apzīmējumu konceptuālās atšķirības nav sevišķi uzkrītošas, un patērētāji šajā gadījumā necentīsies noskaidrot šo apzīmējumu nozīmi.

21 Attiecībā uz mērķa sabiedrību prasītāja apstiprina, ka attiecīgās preces faktiski ir ikdienas lietošanas preces, kam netiek pievērsta liela uzmanība.

22 Prasītāja tāpat uzskata, ka agrākai preču zīmei piemīt stipra atšķirtspēja. Dzirkstošie vīni ar šo preču zīmi tiek pārdoti jau ilgāk nekā septiņus gadus vairāk nekā 4000 prasītājas filiālēs, kuru lielākā daļa atrodas Vācijā. Šī sprieduma 7. punktā minētais, ar zvērestu apstiprinātais paziņojums pierāda, ka šīs tirdzniecības vietas veido būtisku apgrozījumu Vācijā laika posmā no 1995. gada janvāra līdz 2000. gada janvārim. Šajā sakarā īstenoti būtiski reklāmas pasākumi. Prasītāja piebilst, ka vārds "linderhof" nav tāds, kas apraksta dzirkstošos vīnus.

23 Atbildot uz atsevišķu šo argumentu novēloto raksturu, prasītāja tiesas sēdes laikā norāda, ka tā jau ir izklāstījusi pamata argumentu Apelāciju padomes sēdes laikā.

24 Birojs savukārt uzskata, ka Apelāciju padome ir pamatoti pieņēmusi lēmumu par to, ka nepastāv sajaukšanas iespēja.

25 Šajā sakarā Birojs uzskata, ka prasītājas argumenti, kas izriet, pirmkārt, no attiecīgo preču parastas kopējās izcelsmes un, otrkārt, fakta, ka attiecīgie preču maisījumi tiek piedāvāti pārdošanā, ir novēloti atbilstoši 16. noteikuma 3. punktam, 17. noteikuma 2. punktam un 20. noteikuma 2. punktam Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču

zīmi (OV L 303, 1. lpp.), atbilstoši Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta nobeigumam, un atbilstoši Pirmās instances tiesas 2002. gada 13. jūnija spriedumam lietā T-232/00 *Chef Revival USA*/ITSB — *Massagué Marín* (*Chef*), *Recueil*, II-2749. lpp., un 2002. gada 23. oktobra spriedumam lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* (ELS), *Recueil*, II-4301. lpp., 21. punkts un turpmākie punkti. Saskaņā ar Biroja viedokli, pirmais arguments skaidri minēts tikai Pirmās instances tiesā, bet otrais arguments vispār minēts pirmoreiz. Šie argumenti nepalīdz pamatot vai papildināt Apelāciju padomē jau minēto argumentu. Birojs piebilst — ja nav skaidri norādīts uz faktiem un pierādījumiem, kas prasītājai jāiesniedz, tad par to lemj pati prasītāja. Turklāt Birojam nebūtu uz tiem jānorāda, pietiekami nepārzinot attiecīgo tirgu. Nobeigumā Birojs norāda, ka pati prasītāja savas prasības attiecīgo daļu ir nosaukusi — "Jauni fakti".

26 Saskaņā ar Biroja viedokli tas pats attiecas arī uz argumentu par agrākās preču zīmes izmantošanas stipro atšķirtspēju, jo arī šis arguments nav izvirzīts lietas izskatīšanas laikā ITSB. Birojs uzsver — Apelāciju padomē prasītāja norādīja tikai to, ka agrākai preču zīmei piemīt "vismaz parasta atšķirtspēja". Turklāt Birojs atzīst, ka prasītājas norādītie fakti un citas detaļas, ar ko tā tiecas pierādīt agrākās preču zīmes izmantošanu, nesatur ne tieši, ne netieši izteiktu atsauci uz ievērojamo reputāciju, ko šī preču zīme ir ieguvusi tās lietošanas laikā.

27 Persona, kas iestājusies lietā, vispirms atsaucas uz pamatu, kas izriet no Regulas Nr. 40/94 15. un 43. panta pārkāpuma, jo Apelāciju padomei būtu jānoraida prasība, pamatojoties uz pierādījumu trūkumu par agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu.

28 Otrkārt, persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka nepastāv sajaukšanas iespēja.

29 Tiesas sēdes laikā persona, kas iestājusies lietā, pievienojas Biroja argumentiem, saskaņā ar kuriem atsevišķi prasītājas argumenti ir novēloti.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Par atsevišķu prasītājas izvirzīto argumentu pieņemamību

30 Birojs un persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka argumenti, kuri izriet, pirmkārt, no attiecīgo preču parastas kopējās izcelsmes, otrkārt, no fakta, ka attiecīgie preču maisījumi tiek piedāvāti pārdošanā, un, treškārt, no agrākās preču zīmes stiprās atšķirtspējas, ir novēloti.

31 Šajā sakarā jāatgādina, ka Pirmās instances tiesā izskatāmās prasības nolūks ir pārbaudīt Apelāciju padomes lēmumu likumību Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē. Tomēr fakti, uz kuriem prasītāja atsaucas Pirmās instances tiesā, kas nav iepriekš norādīti Biroja instancēs, varētu iespaidot tāda lēmuma likumību tikai tad, ja Birojam tie būtu jāņem vērā pēc savas iniciatīvas. Šajā sakarā no minētās regulas 74. panta 1. punkta nobeiguma, saskaņā ar kuru procesā, kas attiecas uz relatīvu reģistrācijas atteikuma pamatojumu, Birojs aprobežojas ar lietas dalībnieku iesniegto faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību] pārbaudi, izriet, ka Birojam pēc savas iniciatīvas nav jāņem vērā fakti, ko lietas dalībnieki nav iesnieguši. Tādēļ, pārbaudot Apelāciju padomes lēmumu likumību, šādi fakti nav pieņemami.

32 Tomēr attiecībā uz šī sprieduma 30. punktā minēto pirmo argumentu jāatzīst, ka prasītāja Apelāciju padomē ir minējusi, ka attiecīgās preces galvenokārt ir ražotas līdzīgos uzņēmumos, kā jau tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 14. punkta. Šo pirmo argumentu tomēr nevar uzskatīt par tādu, kas nav izvirzīts Biroja instancēs, pretēji tam, ko apgalvo Birojs un persona, kas iestājusies lietā.

33 Jāpiebilst, ka iepriekšējā punktā minēto atsauci prasītāja patiešām pirmoreiz ir izvirzījusi Apelāciju padomē. Tomēr no judikatūras izriet, ka Apelāciju padome, ievērojot Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, var apmierināt apelāciju, pamatojoties uz jauniem faktiem, uz kuriem atsaucas lietas dalībnieks, kas iesniedzis apelāciju, vai arī uz šī lietas dalībnieka iesniegtiem jauniem pierādījumiem (Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — LHS (UK) (*KLEENCARE*), *Recueil*, II-3253. lpp., 26. punkts).

34 Attiecībā uz Biroja izdarīto atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā ELS (21. punkts un turpmākie punkti) jāatgādina, ka šis spriedums attiecas uz pierādījumu iesniegšanu par minētās preču zīmes izmantošanu, lai pamatotu iebildumu, kam šajā gadījumā nav nekāda sakara ar konkrēto procesa stadiju.

35 Tas pats attiecas arī uz izdarīto atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Chef*. Faktiski, tas attiecas uz to, ka šajā lietā minētās preču zīmes reģistrācijas apliecības tulkojums netika iesniegts tiesvedības valodā Apelāciju padomes noteiktajā termiņā, lai pamatotu iebildumu (skat. minēta sprieduma 53. un 57. punktu). Tomēr šāda situācija neatbilst šim gadījumam.

36 No minētā izriet, ka arguments, ko pamato ar attiecīgo preču parastu kopējo izcelsmi, ir pieņemams.

37 Turpretī attiecībā uz prasītājas iesniegtajiem dokumentiem, kas minēti šī sprieduma 18. punktā, lai pierādītu konkrēto argumentu, jāatzīst, ka tie ir pirmoreiz iesniegti tikai Pirmās instances tiesā. Prasītāja nav apgalvojusi pretējo.

38 Līdz ar to Pirmās instances tiesa nevar ņemt vērā šos dokumentus.

39 Attiecībā uz šī sprieduma 30. punktā minēto otro argumentu, saskaņā ar kuru attiecīgie preču maisījumi tiek piedāvāti pārdošanā, jāatzīst, ka prasītāja šo argumentu nav minējusi lietas izskatīšanas laikā Birojā, kā tas arī izriet no Apstrīdētā lēmuma 42. punkta, saskaņā ar kuru prasītāja šajā sakarā nav izvirzījusi nevienu argumentu. Jānorāda, ka, kaut arī savā Apelāciju padomei iesniegtajā 2000. gada 24. marta iebildumu rakstā prasītāja izdarīja atsauci uz ""dzirkstošos vīnus" saturošiem enerģētiskiem dzērieniem", šī atsauce attiecās nevis uz attiecīgo preču savstarpējo saistību, bet uz saistību starp dzirkstošajiem vīniem un pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētajām precēm, kas nav šī strīda priekšmets.

40 No minētā izriet, ka Pirmās instances tiesa argumentu, ko pamato ar faktu, ka attiecīgie preču maisījumi tiek piedāvāti pārdošanā, nevar ņemt vērā.

41 Attiecībā uz šī sprieduma 30. punktā minēto trešo argumentu jāatzīst, ka prasītāja to nav izvirzījusi lietas izskatīšanas laikā Birojā. Apelāciju padomē prasītāja tikai apgalvoja, ka agrākai preču zīmei piemīt vidusmēra atšķirtspēja.

42 Līdz ar to argumentu, kuru pamato ar agrākās preču zīmes stipro atšķirtspēju, Pirmās instances tiesa nevar ņemt vērā.

Par lietas būtību

43 Pirms personas, kas iestājusies lietā, izvirzītā pamata iespējamas pārbaudes, vispirms jāpārbauda prasītājas izvirzītais pamats. Faktiski, ja jāatzīst, pretēji prasītājas apgalvojumam, ka Apelāciju padome pamatoti noraidījusi tai iesniegto apelācijas sūdzību, pamatojot to ar sajaukšanas iespējas neesamību, vairs nav jāpārbauda — kā

apgalvo persona, kas iestājusies lietā, — vai Apelāciju padomei būtu jānoraida apelācija, pamatojoties uz pierādījumu trūkumu par agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu.

44 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāku preču zīmi, kā arī preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja.

45 Šajā lietā agrākā preču zīme ir reģistrēta Vācijā. Tādēļ, lai novērtētu iepriekšējā punktā minētos apstākļus, jāņem vērā Vācijas sabiedrības viedoklis. Turklāt, tā kā attiecīgās preces ir ikdienas lietošanas preces, šo sabiedrību veido vidusmēra patērētājs. Viņš uzskatāms par samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu patērētāju (Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedums lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 26. punkts). Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru attiecīgās preces ir ikdienas patēriņa preces un konkrētā mērķa sabiedrība tām pievērsīs vāju uzmanību, šis arguments nav pieņemams, jo to nepamato neviens konkrēts fakts, kas apstiprinātu šī vispārīgā apgalvojuma spēkā esamību attiecībā uz konkrētajām precēm.

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēju veido iespējamība, ka sabiedrība varētu domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena uzņēmuma vai, kā šajā gadījumā, no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Preču vai pakalpojumu komerciālās izcelsmes sajaukšanas iespēja ir vērtējama visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB*/ITSB — *Giorgio Beverly Hills* (*GIORGIO BEVERLY HILLS*), *Recueil*, II-2821. lpp., 29.–33. punkts, un tajā minēto judikatūru).

47 Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jo lielāka, jo nozīmīgāka izrādās agrākas preču zīmes atšķirtspēja (skat. pēc analoģijas Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 18. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 19. punkts).

48 Turklāt no Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta redakcijas izriet, ka sajaukšanas iespēja šī noteikuma nozīmē paredz to, ka apzīmētās preces vai pakalpojumi ir identiski vai līdzīgi. Tātad pat gadījumā, ja pieteiktais apzīmējums ir identisks preču zīmei, kam piemīt īpaši stipra atšķirtspēja, ir jākonstatē līdzība starp precēm vai pakalpojumiem, ko apzīmē pretstatītās preču zīmes (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 22. punkts).

Par attiecīgajām precēm

49 Lai novērtētu attiecīgo preču savstarpējo līdzību, jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas raksturo preču savstarpējo saistību. Šie faktori ietver preču raksturu, to mērķi, to lietošanu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu (iepriekš minētais spriedums lietā *Canon*, 23. punkts).

50 Dzirkstošiem vīniem, no vienas puses, un preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētiem dzērieniem, no otras puses, patiešām piemīt kopējas iezīmes attiecībā uz produktu pamatsastāvu un to, ka tos bieži vienu blakus otram pārdod gan veikalos, gan norāda restorānu dzērienu kartēs.

51 Tomēr jāatgādina — kā to atzinusi Apelāciju padome, — ka vidusmēra Vācijas patērētājs jāuzskata par parastu patērētāju, kas tādējādi sagaida, lai dzirkstošie vīni, no vienas puses, un dzērieni ar nosaukumu "minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi

bezalkoholiskie dzērieni, augļu dzērieni un augļu sulas", no otras puses, būtu no atšķirīgiem uzņēmumiem. Dzirkstošos vīnus un minētos dzērienus nevar uzskatīt par piederošiem vienai un tai pašai dzērienu grupai, pat kā viena vispārīga dzērienu klāsta sastāvdaļu, kam var būt raksturīga kopēja komerciāla izcelsme.

52 Apelāciju padomē prasītāja turklāt ir minējusi, ka tikai viens uzņēmums vienlaicīgi ražo dzirkstošos vīnus un pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētos dzērienus (skat. Apstrīdētā lēmuma 14. punktu). Attiecībā uz dokumentiem, ko prasītāja šajā sakarā iesniedza Pirmās instances tiesā, kas norāda uz vācu vīnu pagrabu un dzirkstošo vīnu pagrabu pastāvēšanu, kuri tāpat ražo arī augļu sulas, augļu vīnus, augļu dzirkstošos vīnus un dzērienu maisījumus uz vīna bāzes, šī sprieduma 37. un 38. punktā jau ir nospriests, ka Pirmās instances tiesa šos dokumentus neņems vērā.

53 Turklāt pieteikumā preču zīmes reģistrācijai dzērieni patiešām minēti šādā redakcijā: "minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni, augļu dzērieni un augļu sulas". Termins "bezalkoholiskie" tomēr nav saistīts ar "augļu dzērieniem un augļu sulām" tādēļ, ka teorētiski var uzskatīt, ka šādi produkti varētu saturēt alkoholiskus dzērienus. Tomēr praksē jāuzskata, ka pieteikuma preču zīmes reģistrācijai oriģinālā lietotie termini vācu valodā "Fruchtgetränke und Fruchtsäfte" tāpat kā termini franču valodā "boissons de fruits et jus de fruits" un identiski termini citās Kopienu valodās ir attiecināmi uz alkoholu nesaturošiem produktiem. Tādēļ pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētie dzērieni jāuzskata par tādiem, kas ietver tikai bezalkoholiskus dzērienus. Turklāt prasītāja nav apstrīdējusi Apelāciju padomes apsvērumu, saskaņā ar kuru dzirkstošie vīni "atbilst alkoholisko dzērienu kategorijai, pretēji pieteikumā preču zīmes reģistrācijai norādītajām precēm" (Apstrīdētā lēmuma 37. punkts).

54 Tomēr dzirkstošie vīni ir alkoholiski dzērieni un kā tādi gan veikalos, gan dzērienu kartēs nepārprotami nodalāmi no tādiem bezalkoholiskiem dzērieniem, kas minēti pieteikumā preču zīmes reģistrācijai. Vidusmēra patērētājs, kas uzskatāms par

samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu patērētāju, ir pieradis pievērst uzmanību šim dalījumam starp alkoholiskiem un bezalkoholiskiem dzērieniem, kas vēl jo vairāk ir vajadzīgs tādēļ, ka atsevišķi patērētāji nevēlas un pat nevar lietot alkoholu.

55 Turklāt, ja pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētos dzērienus lieto īpašos gadījumos un izklaidējoties, tad galvenokārt tos lieto arī citos gadījumos, t.sk., lai veldzētu slāpes. Faktiski, tās drīzāk ir ikdienas patēriņa preces. Turpretim dzirkstošos vīnus lieto gandrīz vienīgi tikai īpašos gadījumos un izklaidējoties, un daudz retāk nekā pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētos produktus. Faktiski, dzirkstošie vīni atbilst daudz augstākai cenas kategorijai nekā pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētie dzērieni.

56 Nobeigumā, dzirkstošie vīni nav tipisks dzēriens, lai aizvietotu pieteikumā preču zīmes reģistrācijai minētos dzērienus. Attiecīgās preces tomēr nevar uzskatīt par konkurējošām precēm.

57 Apstāklis, uz ko atsaucas prasītāja, saskaņā ar kuru attiecīgās preces var lietot vienu pēc otras vai pat sajauktā veidā, neietekmē vērtējumu, ko pamato šajā spriedumā iepriekš minētie punkti. Faktiski, šis apstāklis attiecas uz daudziem dzērieniem, kuri, neraugoties uz to, nav līdzīgi (piemēram, rums un kola).

58 Tas pats attiecas uz apstākli, uz ko atsaucas prasītāja, saskaņā ar kuru attiecīgo preču reklāma vienmēr izceļ personu, kas izjūt prieku, baudot konkrēto dzērienu, jo šis apstāklis attiecas gandrīz uz visiem dzērieniem, tostarp citiem dažādu veidu dzērieniem.

59 Ievērojot iepriekš minēto, jāsecina, ka attiecīgajām precēm ir vairāk atšķirīgu, nekā kopīgu detaļu. Tomēr starp tām pastāvošās atšķirības nav tādas, lai pašas par sevi izslēgtu sajaukšanas iespēju, it īpaši pieņemot, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir identiska agrākai preču zīmei, kuras atšķirtspēja ir īpaši stipra (skat. šī sprieduma 48. punktu).

Par attiecīgajiem apzīmējumiem

60 No Apstrīdētā lēmuma 48. punkta izriet, ka Apelāciju padome minēto apzīmējumu salīdzinājumu attiecībā uz agrāko preču zīmi balstīja uz šī sprieduma 7. punktā attēloto formu, pamatojot ar to, ka šī forma neatšķiras no agrākās preču zīmes reģistrētās formas, proti, šī sprieduma 4. punktā attēlotās, tādējādi mazinot tās atšķirtspējas līmeni.

61 Nav jālemj par to, vai, šādi rīkojoties, Apelāciju padome pieļāvusi kļūdu. Faktiski, atšķirības starp iepriekšējā punktā minētajām divām formām neietekmē ne attiecīgo apzīmējumu salīdzināšanas rezultātu, ne tādēļ arī sajaukšanas iespējas novērtējumu, kā tas tiks izklāstīts turpmāk.

62 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošajam vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirīgus un dominējošus elementus (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen*/ITSB — *Pash Textilvertrieb und Einzelhandel* (*BASS*), *Recueil*, II-4335. lpp., 47. punkts, un iepriekš minēto judikatūru).

63 Par vizuālo un fonētisko atspoguļojumu jāatgādina, ka šī sprieduma 60. punktā minētajās divās agrākās preču zīmes formās vārdiskajam elementam "linderhof" ir dominējoša vieta. Vārdiskais elements, kas sastāv no teiciena "vita sumnium breve", ieņem otršķirīgu vietu, jo tas rakstīts ar ievērojami mazākiem burtiem nekā tie, kas izmantoti vārdā "linderhof". Līdz ar to šis vārdiskais elements ir papildinošs salīdzinājumā ar dominējošo mutisko elementu "linderhof" (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-104/01 *Oberhauser/ ITSB — Petit Liberto (Fifties)*, *Recueil*, II-4359. lpp., 36. punkts). Attiecībā uz vārdiskajiem elementiem "trocken" un "sekt" jāatgādina — vidusmēra Vācijas patērētājs nekavējoties sapratīs, ka to nolūks ir tikai konkrēti norādīt, ka tie attiecas uz sauso vīnu un dzirkstošo vīnu. Šajā sakarā šie elementi tāpat ir papildinoši salīdzinājumā ar elementu "linderhof". Nobeigumā, kas attiecas uz šī sprieduma 60. punktā minētajiem agrākās preču zīmes divu formu grafiskajiem elementiem, tiem ir tikai dekoratīvs raksturs. Tie tomēr nespēj atcelt "linderhof" elementa dominējošo lomu.

64 "Linderhof" elementu, kas dominē agrākajā preču zīmē, jāuzskata par līdzīgu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vizuālajam un fonētiskajam atspoguļojumam. Faktiski, Vācijas vidusmēra patērētājs tūlīt neievēros terminu "linderhof" un "lindenhof" vizuālās un fonētiskās atšķirības.

65 Attiecībā uz konceptuālo atspoguļojumu jāatzīst, ka Apstrīdētā lēmuma 52. punktā Apelāciju padome uzsvērusi — termins "linderhof" atspoguļo Bavārijas karaļa *Louis II* pili "Linderhof", turpretim termins "lindenhof" nozīmē "liepu pagalms".

66 Šajā sakarā jāatgādina — pat ja faktiski var konstatēt atsevišķas konceptuālas atšķirības, ir apšaubāms, ka vidusmēra Vācijas patērētājam tās izdosies ievērot. Turklāt nav sagaidāms, ka vidusmēra patērētājs Vācijā zinās minēto "Linderhof" pili. Tomēr patērētājs, kas nepazīst šo pili, drīzāk konstatēs konceptuālu līdzību starp terminiem "lindenhof" un "linderhof" tādā nozīmē, ka abos gadījumos viņš domās par "pagalmu" vai "vīnogu audzētavu".

67 Šādos apstākļos jāsecina, ka pastāv konceptuāla šo apzīmējumu līdzība.

68 No minētā izriet, ka apzīmējumi jāuzskata par līdzīgiem.

Par sajaukšanas iespēju

69 Apstrīdētā lēmuma 55. punktā Apelāciju padome secināja, ka, kaut gan tā ir konstatējusi attiecīgo apzīmējumu lielu fonētisko līdzību, ņemot vērā agrākās preču zīmes parastu atšķirtspēju un acīmredzamu atšķirību starp attiecīgajām precēm, nepastāv būtiska sajaukšanas iespēja Vācijas mērķa sabiedrības apziņā, vēl jo vairāk tāpēc, ka šajā gadījumā nav jāņem vērā steidzīgā un paviršā sabiedrības ieinteresētā daļa, bet gan vidusmēra patērētājs, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs.

70 Šajā secinājumā nav konstatējama kļūda.

71 Pirmās instances tiesa uzskata, ka šī sprieduma 51.–56. punktā konstatētās attiecīgo preču atšķirības dominē pār attiecīgo apzīmējumu līdzību tādējādi, ka vidusmēra Vācijas patērētājs nedomās, ka, vienām precēm aizstājot otras preces, tām ir viena un tā pati komerciālā izcelsme. Turklāt, kā tas izriet no šī sprieduma 42. punkta, agrāko preču zīmi nevar uzskatīt par tādu, kurai piemīt stiprā atšķirtspēja.

72 No minētā izriet, ka, noraidot apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu sakarā ar sajaukšanas iespējas neesamību, Apelāciju padome ir ievērojusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

73 Tādējādi prasītājas vienīgajam izvirzītajam pamatam nevar piekrist.

74 Līdz ar to prasība jānoraida, nepastāvot vajadzībai pārbaudīt personas, kas iestājusies lietā, izvirzīto pamatu.

Par tiesāšanās izdevumiem

75 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

76 Šajā gadījumā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs. Birojs lūdza piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, un persona, kas iestājusies lietā, lūdza piespriest prasītājai atlīdzināt tās tiesāšanās izdevumus. Tādēļ jāpiespriež prasītājai atlīdzināt gan Biroja, gan personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pirrung Meij Forwood

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā, 2005. gada 15. februārī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pirrung